

شماره چاپ: ۱۴۳۱

دوره هفتم - سال سوم

شماره ثبت: ۵۷۵

تاریخ چاپ: ۱۳۸۵/۶/۶

اظهار نظر کارشناسی درباره:
«طرح اصلاح قانون تأسیس سازمان
نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران»

کد موضوعی: ۱۹۰

شماره مسلسل: ۸۱۰۷

آذر ماه ۱۳۸۵

دفاتر: مطالعات اجتماعی

مطالعات زیربنایی

مطالعات حقوقی

اظهار نظر کارشناسی درباره:
«طرح اصلاح قانون تأسیس سازمان نظام دامپزشکی
جمهوری اسلامی ایران»

مقدمه

قانون تأسیس سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱۳۷۶/۸/۱۸ با شخصیت مالی و حقوقی مستقل و غیردولتی در مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۷۶/۸/۲۱ به تأیید شورای نگهبان رسید. این قانون در آذر ماه همان سال توسط رئیس‌جمهور وقت جهت اجرا به وزارت جهاد سازندگی ابلاغ گردید. گزارش حاضر براساس نظرخواهی از صاحب‌نظران و خبرگان و نشست‌های تخصصی متعدد با ذی‌نفعان تهیه گردیده است.

نگاهی به کلیات طرح پیشنهادی

اهمیت صنف دامپزشکی و حرف و ابسته در سلامت انسان از دیگر مسائل قابل اهمیت است که باید نحوه تعامل آن با نهادهای ذی‌ربط به‌طور مشخص در قانون ذکر گردد. تغییرات اصلاحی در مواد و اجزای قانون باید به‌نحوی باشد که سازمان نظام دامپزشکی را از یک سازمان مشورتی صرف به سازمانی با توان اجرائی و نظارتی و

مشورتی مؤثر تبدیل نماید. به این منظور شفاف‌سازی اهداف و وظایف سازمان و تعیین و جاهت قانونی برای اختیارات اجرائی و وضع مقررات مشخص برای حفظ جایگاه و احترام جامعه صنفی از جمله مهم‌ترین مسائلی است که باید به آن توجه جدی نمود.

توجه به اصلاح ساختاری، تنظیم وضعیت حرفه‌ای از طریق نظارت و کنترل بازار کار با ابزارهای لازم از قبیل صدور پروانه‌های کار و اجرای برنامه‌های آموزش مداوم و مشارکت فعال در سیاستگذاری‌های آموزش حرف دامپزشکی و آموزش و پژوهش جامعه‌نگر و دارا بودن ابزار نظارتی مؤثر برای تنظیم روابط انتظامی و قضائی شاغلین حرف دامپزشکی با دریافت‌کنندگان خدمات، از اصول راهبردی تغییرات است به نظر می‌رسد در طرح مورد توجه قرار گرفته است.

لزوم اصلاح قانون

به نظر می‌رسد به دلایل مختلفی قانون تأسیس سازمان نظام دامپزشکی نیاز به اصلاح و بازنگری دارد که برخی از آنان در ذیل آورده شده است:

۱. نامشخص بودن اهداف سازمان، عدم شفافیت وظایف و فقدان اختیارات لازم.
۲. عدم انسجام ساختاری و ارکان.
۳. تغییر ساختار دولت و ادغام وزارتخانه‌های «جهاد سازندگی» و «کشاورزی» موجب ابهام حقوقی در حضور نمایندگان آن‌ها در شورای مرکزی شده است.
۴. تغییر ساختار و تشکیلات اداری استان‌ها در امور مرتبط با دامپزشکی.
۵. عدم پیش‌بینی سازوکارهای لازم برای فعالیت‌های ضروری صنفی.

۶. ترکیب اعضا در بالاترین جایگاه تصمیم‌گیری در سازمان موجب ایجاد ابهام و حتی تردید در فعالیت‌های صنفی شده است.

۷. عدم شفافیت قانون و نامشخص بودن نقش سازمان در نظارت بر حسن اجرائی وظایف فنی و حرفه‌ای.

۸. نامشخص بودن نقش سازمان در برابر سایر فعالان حرف داپزشکی.

۹. فقدان رابطه متقابل سازمان نظام داپزشکی با سایر متولیان سلامت جامعه و فعالیت‌های بهداشتی مرتبط با سلامت انسان مثل وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.

۱۰. نداشتن ابزار نظارتی و کنترلی لازم بری ساماندهی فعالیت‌های صنفی و تنظیم روابط صنفی.

۱۱. فقدان اختیارات لازم برای حمایت از حقوق صنفی در بخش خصوصی و تعاونی.

تطبيق با قوانین کشور

۱. از آنجایی که کوچک‌سازی دولت و واگذاری بخشی از امور اجرائی به نهادهای غیردولتی از تکالیف قانون برنامه چهارم توسعه است به نظر می‌رسد طرح اصلاح قانون تأسیس سازمان نظام پزشکی در راستای اجرای قانون برنامه چهارم و کاهش تصدی‌گری دولت است.

۲. با ادغام وزارت کشاورزی و جهاد سازندگی به نظر می‌رسد برای رفع برخی ناهماهنگی‌ها اصلاح قانون نظام داپزشکی ضروری است.

بررسی مواد

فصل اول - اهداف، وظایف و اختیارات

ماده (۱)

عبارت «به‌منظور رسیدن به اهداف» به عبارت «در راستای تحقق اهداف» تغییر یافته **توضیح:** مفهومی یکسان از این دو عبارت استنباط می‌شود و عملاً هیچ تغییری محتوایی در آن صورت نگرفته است.

ماده (۲) - اهداف سازمان

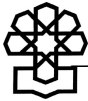
عبارت «تلاش در جهت» از اجزای ۱، ۲، ۳، ۴، ۹ و ۱۰ حذف شده است.

توضیح: با توجه به این‌که به‌کار بردن عباراتی مانند «تلاش در جهت» هیچ تکلیفی و وظیفه مشخصی را برای سازمان ایجاد نمی‌کند. و از طرفی عبارت «تلاش در جهت» بیش از این‌که اهداف را تداعی کند وظیفه مبهمی را بیان می‌کند. لذا حذف عبارت مذکور به شفاف‌سازی اهداف و وظایف کمک خواهد کرد.

در جز ۲ عبارت «به‌منظور ارتقای بهداشت دام، بهداشت عمومی و بهداشت محیط» اضافه شده است.

توضیح: ذکر عبارت مذکور به شفاف‌سازی قانون کمک می‌کند، ولی به‌علت صراحت اهداف این ماده را محدود کرده است.

جز «۵»: برای جامع‌تر شدن به نحو ذیل تغییر نماید و به ماده (۳) وظایف سازمان منتقل شود.

«تنظیم روابط حرفه‌ای بین حرف دامپزشکی و همچنین تنظیم روابط شاغلین این حرف با دستگاه‌های ذی‌ربط».

جز «۶»: کلمه «حفظ» از اول این جزء حذف شده است.

توضیح: تغییر محتوایی ایجاد نمی‌کند.

جز «۱۱»: «ساماندهی امور شاغلین حرف دامپزشکی در بخش غیردولتی و همکاری و مشارکت در جهت اشتغال دانش‌آموختگان و رده‌های مختلف دامپزشکی».

توضیح: این ماده به‌طور کلی در اصلاحیه اضافه شده است و یکی ضروریات فعالیت صنفی محسوب شده و به اجرائی شدن قانون و تشخیص وظیفه سازمانی کمک خواهد کرد.

توضیح: بندهای «۵»، «۶»، «۷»، «۸» و «۱۱» نوعی فعالیت می‌باشند و اصولاً وظیفه محسوب می‌شوند نه هدف، لذا توصیه می‌شود بندهای مذکور به ماده (۳) «وظایف و اختیارات سازمان» منتقل شوند.

ماده (۳) - وظایف و اختیارات سازمان

جزء «۱»: «فعالیت‌های علمی» به «فعالیت‌های آموزشی» و کلمه «امور» به کلمه «اجرائی» تغییر یافته است.

توضیح: تغییرات به روشن‌تر شدن وظیفه کمک کرده است.

جزء «۲»: از تغییرات اساسی در اصلاحیه محسوب می‌شود و عملاً تعیین میزان تعرفه‌های خدمات دامپزشکی بخش غیردولتی و نظارت بر اجرائی آن را به سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران واگذار می‌کند.

توضیح: کارشناسان معتقدند تعرفه‌های فعلی که با نظارت وزیر جهاد کشاورزی انجام می‌شود، غیرواقعی است و تعرفه خدمات مربوط به ۱۰ سال پیش بوده و عملاً موجب رکود فعالیت‌های دامپزشکی شده است. از طرفی واگذاری تعیین تعرفه بدون نظارت حاکمیتی می‌تواند موجب تضییع حقوق خدمات‌گیرندگان شود لذا پیشنهاد می‌شود تعرفه‌های تعیین شده تحت نظارت و طبق ضوابط سازمان دامپزشکی کشور صورت پذیرد.

پیشنهاد بند «۲»

تعیین و تنظیم میزان تعرفه‌های خدمات دامپزشکی بخش غیردولتی که پس از تأیید سازمان دامپزشکی کشور ابلاغ و اجرا خواهد شد.

جز «۴»: پیشنهاد این بند براساس تجربیات گذشته می‌باشد و ارائه‌دهندگان طرح معتقدند فارغ‌التحصیلان دامپزشکی کارایی عملی لازم را ندارند و موجب خسارت به خدمات‌گیرندگان می‌شوند و به تجربیات کشورهای دیگر استناد می‌نمایند به‌طور مثال آموزش بدو خدمت در فرانسه یک سال می‌باشد و به همین دلیل آموزش بدو خدمت را ضروری می‌نمایند.

توضیح: کارشناسان ضمن محرز دانستن وجود چنین مشکلی در جامعه دامپزشکی، علت آن را طیف وسیع کاری و عدم وجود آموزش جامعه‌نگر می‌دانند. اما آموزش اجباری ۴-۶ ماهه راه حل این مشکل نیست و تبعات زیادی خواهد داشت و امکانات وسیعی را می‌طلبد. از طرفی آموزش‌دهندگان و کلینیک‌ها همان امکانات دانشگاهی خواهند بود لذا راه‌حل این مشکل را در بازنگری آموزش دانشگاهی می‌دانند.

اما نوآموزی فارغ التحصیلان و به روز نمودن اطلاعات دانش‌آموختگان جامعه پزشکی با ساعات آموزش بسیار محدود روشی قابل قبول است.

پیشنهاد: اصلاح به شرح ذیل صورت گیرد:

اجرای دوره‌های بازآموزی و آموزش مداوم اعضا موضوع این قانون، براساس مجوزهای صادره از وزارت علوم، تحقیقات و فناوری.

تبصره: آیین اجرائی مربوط به این ماده سه ماه بعد از تصویب تهیه و تصویب شورای عالی خواهد رسید.

بند «۵»: «اظهارنظر مشورتی» به «اظهارنظر کارشناسی» تغییر یافته و تبصره ذیل این ماده در اصلاحیه اضافه شده است.

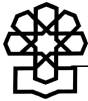
توضیح: این تبصره بدون این‌که شفافیت لازم را داشته باشد اختیارات وسیعی را به سازمان دامپزشکی اعطا می‌کند بدون این‌که شوراها و کمیسیون‌ها را مشخص کند و از طرفی ضرورتی بر شرکت نماینده یک سازمان صنفی در تمام شوراها و کمیسیون‌ها وجود ندارد.

پیشنهاد

تبصره: در صورت درخواست مراکز دولتی و شوراهای مرتبط با امور دامپزشکی حضور نماینده سازمان در آن‌ها الزامی است.

بند «۶»: عبارت «ضوابط صنفی» به «ضوابط خاص صنفی» تغییر یافته و عبارت «همکاری در تدوین ضوابط بهداشتی اماکن و مراکز تولیدی و خدماتی، فراوری، نگهداری، توزیع و عرضه دام و فراورده‌های دامی» به انتهای بند اضافه شده است.

توضیح: با توجه به این‌که تدوین دستورالعمل و ضوابط صنفی در رابطه با امور

دامپزشکی است، لذا آوردن کلمه خاص زائد به نظر می‌رسد و شاید ابهاماتی را هم ایجاد نماید. اما عبارت اضافه شده به انتهای بند به شفاف شدن وظایف کمک کرده است.

پیشنهاد: کلمه «خاص» حذف شود.

بند «۷»: توضیح: با توجه به این‌که صدور کارت عضویت و صدور پروانه اشتغال به حرف دامپزشکی از نظر اجرائی فعالیت‌های هم‌سنخی محسوب می‌شوند ادغام بند «۷» و «۱۵» وظایف، پیشنهاد می‌گردد و از طرفی صدور پروانه‌های اشتغال باید براساس ضوابط مورد تأیید حاکمیتی باشد و لذا ادغام و اصلاح بند «۷» و «۱۵» را به شرح ذیل پیشنهاد می‌گردد.

پیشنهاد بند «۷»: صدور و تمدید کارت عضویت و اعطای شماره نظام دامپزشکی به اعضا موضوع این قانون و همچنین صدور و تمدید پروانه اشتغال به حرف دامپزشکی برای اشخاص حقیقی و حقوقی در بخش غیردولتی براساس مقررات و ضوابط سازمان دامپزشکی کشور.

بند «۹»: عبارت «همکاری در جهت» از اول بند حذف و عبارت «از طریق مراجع قانونی» به انتهای بند اضافه شده است.

توضیح: این بند در واقع یکی از وظایف سازمان را «جلوگیری از دخالت اشخاص حقیقی و حقوقی غیرمجاز در حرفه دامپزشکی از طریق مراجع قانونی» تعیین می‌کند. دفتر مطالعات حقوقی مرکز پژوهش‌های مجلس مشخص شدن نحوه جلوگیری را (اطلاع یا شکایت و هزینه‌های مربوطه) را متذکر شده است، اما کارشناسان دیگر معتقدند این ماده ابهامی نداشته و با توجه به وظایف محوله، سازمان می‌تواند از فعالیت‌های غیرمجاز از طریق قانونی اقدام نماید. اما آن بخش از

وظایف و اختیارات که برگرفته از نهادهای حاکمیتی است. لازمه همکاری با آن مراجع است، لذا حذف کلمه «همکاری» با مراجع ذیصلاح از جامعیت قانون می‌کاهد.

پیشنهاد: همکاری با مراجع ذیصلاح قانونی در جهت جلوگیری از دخالت اشخاص حقیقی و حقوقی غیرمجاز در حرفه دامپزشکی.

بند «۱۰»: عبارت «تجدیدنظر» در متن عنوان شده زائد است و این تصور را ایجاد می‌کند که سازمان دامپزشکی می‌تواند در مالیات تعیین شده تجدیدنظر نماید در حالی که هدف از گنجاندن این بند مشارکت سازمان در تعیین مالیات است.

بند «۱۲»: این بند همکاری با مراجع ذیصلاح جهت رسیدگی به «تخلفات غیرصنفی» را مطرح نموده است. با توجه به این‌که تخلفات غیرصنفی ابعاد بسیار وسیعی دارد و عملاً در وظایف سازمانی که می‌باید کار صنفی انجام دهد نمی‌گنجد، لذا به نظر می‌رسد تغییرات انجام شده در این بند لازم نبوده و بند «۱۲» ماده (۳) قانون سازمان رساتر می‌باشد و نیاز به تغییر ندارد.

بند «۱۳»: یکی از اصلی‌ترین وظایف سازمان‌های صنفی نظارت فنی و تنظیم روابط حرفه‌ای است که در قانون مصوب سازمان صراحتی بر آن وجود نداشت. این بند از وظایف در اصلاحیه اضافه شده است که از نقاط قوت اصلاحیه به‌شمار می‌رود.

بند «۱۴»: هر چند برنامه‌ریزی و ارائه طرح و راهکارهای اجرائی جهت اشتغال یکی از وظایف نهادهای صنفی است، اما ایجاد امنیت شغلی وظیفه خطیری است که در غالب مواقع از عهده یک صنف خارج است. جلسه کارشناسی با طراحان اصلاحیه روشن کرد که منظور از امنیت شغلی بیش‌تر حمایت جهت ثبات شغلی بوده لذا پیشنهاد دیگر انشای این بند به شکل ذیل باشد.

پیشنهاد: برنامه‌ریزی و ارائه طرح‌ها و راهکارهای اجرائی جهت اشتغال و حمایت از ثبات شغلی دانش‌آموختگان و حرف دامپزشکی در بخش غیردولتی و پیگیری آن از طریق مراجع ذیصلاح و مرتبط.

لازم به ذکر است که بندهای «۱۵»، «۱۴» و «۱۳» ماده (۳) در اصلاحیه اضافه شده است که قبلاً ادغام بند «۱۵» و «۷» پیشنهاد گردید (توضیح بند «۷» ماده (۳)).

فصل دوم - ارکان

ماده (۴)

در اصلاحیه «مجمع عمومی» که متشکل از نمایندگان شورای نظام دامپزشکی استان‌ها و اعضای داخلی خواهد بود به‌عنوان بالاترین مرجع تصمیم‌گیری به ارکان سازمان اضافه شده است.

بند «۳» ارکان: کلمه «نظام» زائد به نظر می‌رسد و حذف آن پیشنهاد می‌گردد.

توضیح: در بسیاری از صنوف «مجمع عمومی» به‌عنوان رکن سازمانی آورده می‌شود و در سازمان نظام دامپزشکی هم این رکن به انسجام سازمان کمک می‌کند. علی‌القاعده با اضافه شدن رکن مجمع عمومی باید وظایف و اختیارات آن را نیز قانون تعیین نماید که ماده (۵) و (۶) و تبصره‌های ذیل آن‌ها به همین منظور در اصلاحیه آورده شده است.

ماده (۵)

توضیح: با توجه به نحوه انتخاب اعضای تشکیل‌دهنده مجمع عمومی و شرح وظایف

و اختیارات آن به نظر می‌رسد این رکن تشکیلاتی به سازمان ماهیت صنفی مناسب‌تری ببخشد و شائبه دولتی بودن سازمان که مورد نقد جدی در سالیان گذشته بوده است را برطرف نماید. به همین دلیل اصلاحیه قانون تأسیس سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران بر تصمیم‌گیری‌های مربوط به صنف از طریق اعضای انتخابی (غیرانتصابی) تأکید دارد و اعضای انتصابی را اصولاً به‌عنوان ناظرین نهادهای ذی‌ربط می‌داند، که بر حسن اجرای وظایف محوله و هماهنگی لازم از طرف نهادهای خود معرفی می‌شوند و با دارا بودن حق نظارت و اظهارنظر در امور مربوط به نهاد خود از دخالت در تصمیم‌گیری‌های صنفی خودداری می‌نمایند. در این‌جا این سؤال مطرح بود چنانچه اعضای انتصابی حق رأی نداشته باشند، عملاً نمی‌توانند نقشی در تصمیم‌گیری‌های سازمان ایفا نمایند. جمع‌بندی نظریات کارشناسی این بود که وظایف حاکمیتی محوله به سازمان فقط برای اجرا به سازمان محول شده است و اصولاً تصمیم‌گیری‌های این‌گونه وظایف در بخش‌های حاکمیتی صورت گرفته است، لذا نمایندگان انتصابی فقط لازم است بر حسن اجرا نظارت نمایند و چنانچه تخطی در سازمان ملاحظه کنند می‌توانند اظهارنظر نموده و در صورت لزوم با گزارش به نهاد خود از انحرافات اجرائی جلوگیری به‌عمل آورند. لازم به ذکر است مرکز پژوهش‌های مجلس با پیشنهاد تغییراتی در مواد مختلف که از وظایف دولت بود، بر روشن شدن نقش نهادهای ذی‌ربط تأکید نمود. به‌طور مثال صدور پروانه اشتغال در بند «۷» و «۱۵» ماده (۳) آمده است منوط به رعایت مقررات و ضوابط سازمان دامپزشکی کشور کرد و این قبیل تغییرات را در جاهایی که ضروری به نظر می‌رسید پیشنهاد نموده است.

تبصره ذیل بند «۲» ماده (۶)

«بررسی و تصویب تغییر یا اصلاح قانون سازمان ...»

بدیهی است که فقط مرجع قانونگذاری می‌تواند از چنین اختیاراتی برخوردار باشد و نسبت به تغییر یا تصویب یا اصلاح قانون مصوب مجلس اقدام نماید، لذا اصلاح تبصره مذکور به شکل ذیل پیشنهاد می‌گردد. «بررسی و پیشنهاد تغییر یا اصلاح قانون سازمان بر مبنای پیشنهاد شورای مرکزی یا حداقل $\frac{1}{3}$ اعضای مجمع».

ماده (۷) اصلاحیه

تعداد اعضای شورای مرکزی که قبلاً متشکل از ۱۷ نفر بوده به ۲۱ نفر افزایش یافته است و با توجه به این‌که ساختار دولت با ادغام وزارت کشاورزی و وزارت جهاد سازندگی تغییر یافته، لذا حذف بعضی از نمایندگان اجتناب‌ناپذیر بوده است.

تغییرات انجام شده: بند «۳» ماده (۵) قانون که نماینده وزیر جهاد سازندگی بوده حذف شده است و تعداد اعضای اصلی از ۹ نفر به ۱۵ نفر ارتقا یافته که ۱۱ نفر دامپزشکی و ۴ نفر از سایر رده‌های دامپزشکی می‌باشد. لازم به ذکر است در قانون اسمی از سایر رده‌های دامپزشک به میان نیامده بود.

توضیح: ترکیب شورای مرکزی که در اصلاحیه آمده از رویکردهای قابل قبول صنفی است و با افزایش تعداد اعضای انتخابی به‌خصوص از سایر رده‌های دامپزشکی و تصریح تبصره یک این ماده در راستای اهمیت دادن به فعالیت صنفی است. اما ذکر نکاتی در رابطه با تعداد اعضای انتصابی ضروری به نظر می‌رسد.

۱. با توجه به توضیحات ذیل ماده (۵) این گزارش اعضای انتصابی به‌منظور

اظهار نظر و بیان دیدگاهی سازمانی و نظارت بر اجرای صحیح مقررات خود در شورای مرکزی حضور پیدا می‌کند و الزاماً نیازمند به داشتن اختیارات تام از طرف نهاد خود نیستند لذا حذف کلمه «تام‌الاختیار» از بندهای «۱» تا «۶» پیشنهاد می‌گردد.

۲. درخصوص بند «۵» که بر حضور نماینده وزارت دفاع به عنوان نماینده نیروهای مسلح اشعار دارد به جهت برخورداری از اشرافیت کامل ستاد کل نیروهای مسلح، پیشنهاد می‌گردد معرفی نماینده از طرف ستاد کل نیروهای مسلح صورت پذیرد.

ماده (۸)

الف) حرف «آن» در آخر بند «۱» این ماده زائد به نظر می‌سد.

ب) تبصره «۳» ذیل ماده اضافه شده است که ذکر و صراحت آن ضروری به نظر می‌رسد.

ماده (۹)

این ماده مطابق ماده (۷) قانون سازمان است که در آن عبارت را «مسئولیت اجرای مصوبات شورای مرکزی و نمایندگی سازمان در مراجع ملی و بین‌المللی را بر عهده دارد». حذف شده و به انتهای تبصره «۳» ذیل این ماده عبارت «در غیاب رئیس سازمان، ریاست و اداره جلسه بر عهده نایب خواهد بود» اضافه شده است.

توضیح: شرح وظایف رئیس سازمان در ماده (۱۱) قانون سازمان آمده و نیاز به ذکر برخی از وظایف در این ماده نبوده و حذف عبارت یاد شده اصولی به نظر می‌رسد و صراحت اداره جلسه در عدم حضور رئیس سازمان توسط نایب فقط تأکید است.

توضیح: ماده (۸) قانون سازمان که برای بدو تشکیل سازمان لحاظ گردیده به دلیل از دست دادن موضوعیت در اصلاحیه حذف گردیده است.

ماده (۱۰)

وظایف و اختیارات شورای مرکزی (مطابق با ماده (۹) قانون تأسیس سازمان).

بند «۱» در اصلاحیه عبارت «کمیته‌های تخصصی و اصلی» به این بند اضافه شده است.

توضیح: نظر به این که کمیته‌های تخصصی و اصلی بخش تشکیلات سازمانی است، لذا ذکر آن در قانون ضروری به نظر نمی‌رسد و حذف عبارت و عدم تغییر بند «۱» پیشنهاد می‌گردد.

بند «۲» این بند در اصلاحیه تغییر تکمیلی داشته است و چارچوب تهیه و تصویب برنامه‌ها و طرح‌های سازمان را مشخص نموده است.

بند «۴» این اختیار را به شورای مرکزی می‌دهد که پیشنهاد اصلاح یا تغییر قانون که به تأیید مجمع رسیده باشد را بتواند مستقیماً به مجلس شورای اسلامی ارائه نماید. با توجه به این که ارائه طرح یا لایحه روال قانونی مشخصی دارد لذا این تغییر اشکال حقوقی داشته و پیشنهاد می‌شود عبارت «یا مجلس شورای اسلامی» حذف گردد.

پیشنهاد اصلاح بند «۴»: «پیشنهاد اصلاح یا تغییر قانون سازمان به مجمع عمومی و پس از تأیید تقدیم آن به وزیر جهاد کشاورزی جهت طی مراحل قانونی».

به علت نامشخص بودن نحوه پیشنهاد توسط شورای مرکزی لازم است

تبصره‌ای به شرح ذیل آن را مشخص نماید».

تبصره: پیشنهاد تغییر یا اصلاح قانون سازمان از جانب شورای مرکزی با تأیید اکثریت مطلق اعضا انتخابی تقدیم مجمع عمومی می‌شود.

بند «۵»: در این بند «شورای استانی» به «شوراهای نظام استانی» تغییر یافته است.

توضیح: اضافه شدن کلمه «نظام» مفهوم جدیدی را القا نمی‌نماید، لذا با توجه به ارکان مذکور در ماده (۴) عدم تغییر این بند پیشنهاد می‌گردد.

بند «۶» ماده (۹) قانون تأسیس سازمان که به شرح ذیل بوده در اصلاحیه حذف گردیده است.

«تهیه و تصویب آیین‌نامه تشکیل کمیته‌های تخصصی دامپزشکی و سایر رده‌های حرفه دامپزشکی».

توضیح: همان طوری که در توضیح بند اول ماده (۱۰) اصلاحیه ذکر گردید، بند «۱» جامعیت کافی جهت تدوین هرگونه آیین‌نامه و دستورالعمل را دارد لذا حذف بند «۶» این ماده خلأ یا خللی در تدوین آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های سازمان ایجاد نمی‌نماید.

بند «۹» ماده (۱۰) اصلاحیه

توضیح: همان طوری که در بند «۴» وظایف و اختیارات سازمان توضیح داده شد. برگزاری آموزش‌های ۴-۶ ماهه از پایه و اساس کارشناسی شده‌ای برخوردار نمی‌باشد. هر چند به علت پیشرفت علم و طرح موضوعات نو آموزش‌های کوتاه‌مدت (حداکثر ۳۰ ساعت در سال) ضروری به نظر می‌رسد. لذا تغییر این بند به نحو ذیل پیشنهاد می‌گردد.

پیشنهاد بند «۹»- برنامه‌ریزی و برگزاری دوره‌های بازآموزشی و آموزش مداوم اعضای موضوع این قانون براساس مجوزهای صادره از وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و همکاری با مراجع قانونی ذی‌ربط در برنامه‌ریزی و برگزاری آزمون‌های دوره‌های تخصصی و عمومی و آزمون‌های ضمن خدمت.

تبصره ذیل بند «۱۱» ماده (۹) قانون تأسیس

این تبصره که موارد انحلال شوراهای استانی را طرح نموده است اصولاً ارتباطی با بند «۱۱» ماده مذکور که درخصوص چگونگی همکاری با دستگاه‌های اجرائی می‌باشد ندارد. لذا در اصلاحیه به این موضوع توجه شده و این تبصره به صورت ماده جداگانه (ماده ۱۸) اصلاحیه) آورده شده است.

بند «۱۱» ماده (۱۰) اصلاحیه

بر نحوه انشا و موضوعات مطروحه این بند اشکالات متعددی مترتب می‌دانند به‌طور مثال منظور دقیقی از عبارت «پیشنهاد و استیضاح» استنباط نمی‌شود و در حقیقت به این مفهوم است که شورای عالی می‌تواند هم پیشنهاد استیضاح کند و هم مرجع استیضاح باشد در صورتی که در ادامه بند، ارجاع به مجمع مطرح می‌گردد یا منظور از به استحضار رساندن «موضوع رأی اعتماد» به رئیس‌جمهور نامشخص است و مشخص نیست آیا رئیس‌جمهور موظف است که اقدام به عزل نماید یا می‌تواند پس از رأی آوردن استیضاح با آن مخالفت کند. یعنی منظور از به استحضار رساندن معلوم نیست جهت اطلاع است یا اقدام. به دلیل اشکالات متعدد که به این بند وارد است متن ذیل پیشنهاد می‌گردد:

پیشنهاد بند «۱۱»

«پیشنهاد استیضاح رئیس سازمان با امضای حداقل $\frac{1}{3}$ اعضا (دارای حق رأی) شورای مرکزی طرح و با تأیید $\frac{2}{3}$ اعضا به مجمع عمومی ارجاع می‌شود. در صورت رأی مجمع به استیضاح، پیشنهاد برکناری رئیس سازمان به رئیس‌جمهور اعلام می‌گردد».

تبصره - «رئیس‌جمهور مخیر است در صورت ناکافی دانستن ادله نسبت به ابقای رئیس سازمان یا عودت برای بررسی مجدد اقدام نماید».

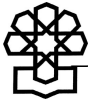
تبصره «۲»- آیین‌نامه نحوه اداره سازمان در زمان برکناری رئیس سازمان و سایر جزئیات مربوط به این بند (حداکثر شش ماه پس از تصویب این قانون) توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب مجمع عمومی خواهد رسید.

بند «۱۲» ماده (۱۰) اصلاحیه

بنا به توضیحاتی که در تبصره ذیل بند «۵» ماده (۳) اصلاحیه ارائه گردید. برای ایجاد قابلیت اجرایی، اول ابهامات تبصره مذکور باید برطرف گردد.

بند «۱۳» ماده (۱۰) اصلاحیه

قبلاً در بند «۲» ماده (۳) در این خصوص توضیح داده شده است. در این‌جا تأکید می‌گردد دادن اختیار بدون قید و شرط، تعیین تعرفه‌ها به هر صنفی می‌تواند مشکل‌ساز باشد. لذا به نظر گروهی از کارشناسان بهتر است پیشنهاد تعرفه به‌عهد سازمان و تعیین آن به‌عهد شورای متشکل از نماینده نهاد حاکمیتی دخیل و صنوف

بهره‌بردار از خدمات دامپزشکی و نماینده سازمان باشد (به‌طور مثال: رئیس سازمان نظام دامپزشکی، رئیس سازمان دامپزشکی، رئیس مؤسسه رازی، رئیس خانه کشاورزی، یک نماینده از کمیسیون کشاورزی عضو این شورا باشند).

گروهی از کارشناسان معتقدند که بهتر است پیشنهاد تعرفه‌ها به‌عهد سازمان باشد ولی توسط سازمان دامپزشکی کشور به‌عنوان نهاد حاکمیتی مورد تصویب قرار گیرد. به نظر می‌رسد این نظریه از قابلیت اجرایی بهتری برخوردار باشد.

پیشنهاد بند «۱۳» ماده (۱۰)

تعیین و تنظیم میزان تعرفه‌های خدمات دامپزشکی بخش غیردولتی که پس از تأیید سازمان دامپزشکی کشور ابلاغ و اجرا خواهد شد.

بند «۱۴» ماده (۱۰) اصلاحیه

درخصوص موضوع امنیت شغلی قبلاً نیز توضیحاتی گزارش داده شد. از آن‌جایی که اعمال وظیفه در ایجاد امنیت شغلی کاری مشکل و عملاً از توان یک سازمان صنفی خارج است، لذا پیشنهاد می‌گردد این بند به شرح ذیل اصلاح گردد:

پیشنهاد بند «۱۴»- برنامه‌ریزی و ارائه طرح‌ها و راهکارهای اجرایی جهت اشتغال اعضای سازمان و پیگیری آن از طریق مراجع ذی‌صلاح و مرتبط.

بند «۱۵» ماده (۱۰) اصلاحیه

اصولاً صدور پروانه‌های اشتغال امری حاکمیتی محسوب می‌شود و توضیحات آن

در ذیل بند «۷» ماده (۳) داده شده است. لازم به ذکر است رتبه‌بندی فعالیت‌های دامپزشکی عبارتی مبهم است و فعالان در ارائه طرح اصلاحیه این قانون نیز هر کدام تفسیر به رأی می‌نمودند. با توجه به این‌که منظور از رتبه‌بندی فعالیت‌های دامپزشکی عبارتی تعریف نشده است، لذا حذف عبارت مذکور پیشنهاد می‌گردد.

پیشنهاد بند «۱۵» ماده (۱۰) اصلاحیه

صدور و تمدید پروانه اشتغال به حرف دامپزشکی برای اشخاص حقیقی و حقوقی در بخش غیردولتی براساس مقررات و ضوابط سازمان دامپزشکی کشور.

ماده (۱۱) اصلاحیه

این ماده مطابق ماده (۱۰) قانون تأسیس سازمان است و به دلیل افزایش تعداد اعضا، از ۱۲ نفر به ۱۴ نفر (جهت رسمیت یافتن جلسات) افزایش یافته است. اما نظر به این‌که پیشنهاد کارشناسی بر این بوده است. اعضای انتصابی بدون حق رأی باشند، لذا به نظر می‌رسد با قبول پیشنهاد مذکور در تعداد اعضا برای رسمیت یافتن جلسات نیز باید تجدیدنظر گردد.

پیشنهاد مرکز پژوهش‌های مجلس حضور حداقل ۱۱ نفر از اعضای انتخابی (غیرانتصابی) برای رسمیت یافتن جلسات شورای عالی باشد.

ماده (۱۲) - اصلاحیه

وظایف و اختیارات رئیس سازمان «مطابق ماده (۱۱) قانون»

بنا به تغییرات که در مواد قبلی قانون انجام شده است، تغییرات جزئی در بندهای ذیل این ماده انجام شده، اما چارچوب وظایف تغییر نیافته است.

ماده (۱۳) - اصلاحیه

(مطابق ماده (۱۲) قانون): بدون تغییر در اصلاحیه آورده شده است.

ماده (۱۴) - اصلاحیه

(مطابق ماده (۱۳) قانون): عبارت «تا تعیین رئیس جدید، مسئولیت کلیه امور سازمان بر عهده نایب رئیس خواهد بود». به انتهای ماده اضافه شده است.

توضیح: این تغییر به مشخص شدن وضعیت اداره سازمان کمک می‌کند و به نظر غالب کارشناسان ذکر و تصریح آن در قانون ضروری بوده است.

ماده (۱۵) اصلاحیه (مطابق ماده (۱۴) قانون)

بدون تغییر در اصلاحیه آمده است.

ماده (۱۶) - اصلاحیه (مطابق ماده (۱۵) قانون)

بدون تغییر در اصلاحیه آمده است.

ماده (۱۷) - اصلاحیه (مطابق ماده (۱۶) قانون)

در این ماده عبارت «اعم از اعضای انتخابی و انتصابی» به «متشکل از اعضای

انتخابی و انتصابی» تغییر یافته است. این تغییر به رساتر شدن ماده کمک می‌کند. تبصره «۱» ذیل این ماده در اصلاحیه اضافه شده است و تصریح کرده است که آیین‌نامه تشکیلات انتخابات حدود وظایف و اختیارات شورای استانی در چارچوب این قانون توسط شورای مرکزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

توضیح: با عنایت به این‌که اهم اهداف سازمان و فعالیت‌های آن جنبه صنفی دارد، لذا لزومی بر تصویب آنچه در تبصره «۱» ذیل ماده (۱۷) آورده شده توسط هیأت وزیران وجود ندارد و پیشنهاد می‌گردد تصویب امور مذکور در این ماده به تصویب «مجمع عمومی» برسد.

تبصره‌های «۲»، «۳» و «۴» ذیل ماده (۱۷) در قانون تأسیس سازمان به‌عنوان ماده (۱۸) بوده است که تغییری محتوایی در آن صورت نگرفته است.

ماده (۱۸) - اصلاحیه

این ماده قبلاً به‌عنوان تبصره‌های ذیل ماده (۹) قانون تأسیس سازمان بوده که در اصلاحیه به‌صورت ماده مستقل آمده است. عملاً یک جابه‌جایی در متن قانون بدون تغییر محتوایی صورت گرفته است.

این ماده در بند «۱» انحلال شوراهای استانی را در صورت عدول و تخطی از وظایف و مقررات در این قانون را مطرح نموده است و آن را منوط به تشخیص شورای مرکزی دانسته است. هر چند اصلاحیه‌ای برای این بند طرح نگردیده است ولی در بررسی کارشناسی حائز اهمیت بود.

از آن‌جایی که شورای مرکزی می‌تواند به‌عنوان مرجع تشخیص و تأیید موارد

عدول و تخطی واقع شود اما پیشنهاد و چگونگی طرح موضوع در شورای مرکزی مشخص نیست و سکوت قانون در چنین مواقعی می‌تواند مشکلات زیادی در اجرا دربرداشته باشد لذا ضروری به نظر می‌رسد که قانون مشخص نماید پیشنهاد انحلال شوراهای استانی به چه نحو انجام پذیرد.

پیشنهاد بند «۱»

عدول و تخطی از وظایف و مقررات در این قانون با تشخیص و پیشنهاد رئیس سازمان یا $\frac{1}{3}$ اعضا (دارای حق رأی) شورای مرکزی و تأیید $\frac{2}{3}$ اعضا (دارای حق رأی) شورای مرکزی.

ماده (۱۹) - اصلاحیه (مطابق ماده (۱۹) قانون تأسیس سازمان)

در این ماده عبارت «به مجازات‌های لازم محکوم می‌شوند» به انتهای ماده اضافه شده و عبارت «به مجازات‌های زیر محکوم می‌شوند» و بندهای «الف» تا «ح» حذف گردیده است. نظر به این‌که مجازات‌های اعمالی از طرف یک تشکیلات صنفی قاعداً باید مجازات‌های صنفی باشد و صدور احکام و اعمال سایر مجازات‌ها در صلاحیت مراجع ذی‌صلاح قضائی است لذا به‌دلیل شفافیت و ذکر دقیق مجازات‌ها در متن قانون تأسیس سازمان عدم تغییر این ماده پیشنهاد می‌گردد.

ماده (۲۰) اصلاحیه

مطابق ماده (۲۰) قانون تأسیس سازمان و بدون تغییر

ماده (۲۱) اصلاحیه: (مطابق ماده (۲۱) قانون تأسیس سازمان)

در این ماده به علت تغییر ساختاری سازمان دامپزشکی و حذف شبکه‌های دامپزشکی، عضویت رئیس شبکه دامپزشکی استان و مدیرکل دامپزشکی استان جایگزین شده است.

توضیح: با توجه به تغییر ساختار سازمان دامپزشکی در سطح استان و تشکیل ادارات کل دامپزشکی استان حضور مدیرکل دامپزشکی در هیأت بدوی به علت عدم صراحت قانونی مورد تردید بوده است لذا این اصلاح اجتناب‌ناپذیر و ضروری می‌باشد.

ماده (۲۳) اصلاحیه

این ماده ترکیب اعضای هیأت عالی انتظامی را مشخص نموده و تغییراتی به شرح ذیل در آن اعمال شده است:

بند «۳»: در معرفی دامپزشک عضو هیأت عالی انتظامی از سوی وزیر جهاد کشاورزی «پیشنهاد از طرف رئیس سازمان دامپزشکی» تصریح شده است.

بند «۴»: این بند که بر حضور یک نفر از سایر رده‌های دامپزشکی تأکید دارد در اصلاحیه اضافه شده و به شرح ذیل تنظیم گردیده است:

«یک نفر از سایر رده‌های دامپزشکی حداقل با ۱۰ سال تجربه کاری با انتخاب شورای مرکزی».

بند «۵»: این بند جایگزین بندهای «۴»، «۵»، «۶» و «۷» ذیل ماده (۲۳) قانون تأسیس سازمان شده است.

تبصره «۱» ذیل بند «۷»: این تبصره حذف گردیده و موضوع آن در بندهایی که لازم بوده آورده شده است و حداقل تجربه کاری از ۵ سال به ۱۰ سال ارتقا یافته است.

تبصره «۲» ذیل بند «۷»: این تبصره مرجع تجدید نظر در رأی صادره از سوی هیأت عالی انتظامی را که در قانون تأسیس سازمان به صورت عام «مراجع قضائی» بوده است به «قاضی منصوب رئیس قوه قضائیه» محول نموده است.

توضیح: در اصلاحیه ترکیب اعضای هیأت عالی انتظامی به نحوی تغییر یافته است که نقش وزارتخانه‌های کم ارتباط با امور تخصصی دامپزشکی کاهش یابد و در مقابل نقش شورای مرکزی بارزتر شده است. کارشناسان معتقدند انجام وظیفه در هیأت عالی انتظامی نیازمند آشنایی دقیق به مسائل جامعه دامپزشکی و حقوق خدمات گیرندگان است و لازم است علاوه بر تجربه شغلی به مشکلات و تخلفات صنفی آشنایی کافی داشته و در امور اجرائی و تخصصی نیز متبحر باشند تا بتوانند درخصوص پرونده‌های تخصصی مطروحه در هیأت عالی تصمیم‌گیری صحیحی داشته و احقاق حق نمایند.

کارشناسان معتقدند دامپزشکانی که درگیر مستقیم با امور اجرائی دامپزشکی نیستند و به خصوص در وزارتخانه‌های غیرتخصصی فعالیت می‌نمایند. آشنایی لازم را با معضلات جامعه دامپزشکی و دامداران را نداشته و حضور آنها در هیأت عالی انتظامی منجر به غیرتخصصی شدن آن می‌گردد و با حذف دامپزشکان معرفی شده از طرف وزرای فرهنگ و آموزش عالی (علوم، تحقیقات و فناوری) و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح موافق می‌باشند. اما به لحاظ ارتباط تنگاتنگ بهداشتی و وجود بیماری‌های مشترک دام و انسان حضور نماینده وزارت بهداشت درمان و

آموزش پزشکی در هیأت عالی انتظامی ضروری به نظر می‌رسد.

تبصره ذیل ماده (۲۳)

در مورد اعتراض به آرای هیأت عالی انتظامی مقرر می‌دارد که «در صورتی که شخص نسبت به رأی هیأت عالی انتظامی معترض باشد می‌تواند از قاضی منصوب رئیس قوه قضائیه تقاضای تجدید نظر نماید...». با توجه به این‌که در نظام اداری مرجع رسیدگی و حل اختلاف «دیوان عدالت اداری» می‌باشد لذا پیشنهاد می‌شود در این تبصره به جای قاضی منصوب رئیس قوه قضائیه «دیوان عدالت اداری» قید گردد.

پیشنهاد

بند «۵» ذیل ماده (۲۳) به شکل زیر تغییر یابد:

«دو نفر دامپزشک حداقل با ۱۰ سال تجربه در حرفه دامپزشکی با انتخاب شورای مرکزی».

بند «۶» به شرح ذیل اضافه گردد:

«یک نفر دامپزشک شاغل در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به معرفی وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی».

در تبصره ذیل ماده (۲۳)، عبارت «قاضی منصوب رئیس قوه قضائیه» حذف و عبارت «دیوان عدالت اداری» جایگزین گردد.

ماده (۲۴) اصلاحیه

تبصره ذیل بند «۴» و ۴ جزء ذیل این تبصره در اصلاحیه آورده شده است. به‌طور کلی این تبصره و اجزای آن موارد انحلال هیأت‌های بدوی را شفاف‌تر نموده است.

پیشنهاد تصحیح

در جزء «۲» ذیل تبصره به «آیین‌نامه انتظامی و امور حرفه‌ای در رسیدگی» اشاره شده است که عنوان صحیح آن «آیین‌نامه اجرائی رسیدگی به تخلفات صنفی و حرفه‌ای شاغلان حرفه دامپزشکی» می‌باشد.

ماده (۲۵) اصلاحیه

در این ماده عبارت «تعریف و طبقه‌بندی حرف دامپزشکی» اضافه شده است.

توضیح: با توجه به این‌که موضوع این ماده درخصوص هیأت عالی و بدوی انتظامی است به نظر می‌رسد عبارت مذکور یک وظیفه سازمانی و تشکیلاتی و خارج از موضوع است.

پیشنهاد

حذف عبارت «تعریف و طبقه‌بندی حرف دامپزشکی» و عدم تغییر این ماده.

ماده (۲۶)، (۲۷)، (۲۸) و (۲۹) بدون تغییر در اصلاحیه آمده است.

ماده (۳۱) اصلاحیه

تغییرات این ماده در اصلاحیه به شرح ذیل می‌باشد:

بند «۳»: «کمک اختیاری دولت» به «کمک‌های اعطایی دولت» تغییر یافته است.

بندهای «۴»، «۵» و «۶» به ذیل این ماده اضافه شده است.

توضیح: به نظر می‌رسد بار حقوقی عبارت «کمک‌های اختیاری» با «کمک‌های اعطایی» تفاوت داشته باشد، لذا اگر مفهوم این تغییر این‌گونه تفسیر شود که دولت موظف به اعطای کمک است بار مالی ایجاد کرده و از آنجایی که اصلاحیه به صورت «طرح» در دستور کار مجلس قرار گرفته است احتمالاً مورد بحث شورای محترم نگهبان قرار خواهد گرفت.

در خصوص بندهای «۴»، «۵» و «۶» به عنوان منابع سازمان نظریه نفی‌کننده وجود نداشت و می‌توان موارد مذکور را به عنوان منابع درآمدی سازمان محسوب نمود.

چند مسأله که در قانون و طرح اصلاحیه کمتر به آن توجه شده است:

۱. ارتباط سازمان با دستگاه‌های متولی سلامت

در قانون تأسیس و طرح اصلاحیه نحوه ارتباط سازمان با نهادهای متولی سلامت و بهداشت کشور نامشخص و در ابهام است. وجود بیماری‌های مشترک بین انسان و دام اقتضا می‌کند که روابط تعریف شده‌ای بین دستگاه‌های دخیل در این امور وجود داشته باشد. بدون شک همکاری و هماهنگی بین نهادهای صنفی و حاکمیتی نقش مؤثری در کنترل و رفع خطرات تهدیدکننده بهداشت و سلامت جامعه ایفا می‌نماید.

به‌طور مثال استفاده غیر مجاز و غیر علمی از ترکیبات دارویی، هورمونی و ... در

پرورش دام یکی از خطرات جدی تهدیدکننده سلامت انسان محسوب می‌شود که متأسفانه در غالب مواقع حتی پس از کشف تخلف اقدام پیشگیرانه مؤثری صورت نمی‌پذیرد و علت آن به نظر غالب صاحب‌نظران عدم مسئولیت صریح قانونی در قبال این مسائل است. بنا به توضیح پیشنهاد می‌شود رئیس سازمان موظف شود به محض اطلاع از خطرات تهدیدکننده سلامت انسان که در حیطه فعالیت سازمان رخ می‌دهد به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گزارش نموده و همکاری لازم و نظریات تخصصی سازمان را در کنترل و رفع خطر ارائه نماید.

پیشنهاد

«به وظایف رئیس سازمان اضافه شود».

رئیس سازمان موظف است تخلفات صنفی یا اتفاقاتی که در حوزه فعالیت سازمان صورت گرفته و به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم موجب تهدید بهداشت، یا سلامت عمومی می‌گردد را بلافاصله پس از تشخیص به سازمان دامپزشکی کشور و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گزارش نماید.

۲. بیمه دام و بیمه حرفه‌ای اعضای سازمان

یکی از مهم‌ترین حمایت‌های صنفی تنظیم روابط بیمه‌ای در حیطه موضوع قانون سازمان است به این موضوع در قانون تأسیس و طرح اصلاحیه اشاره‌ای نشده است.

پیشنهاد

«به وظایف سازمان اضافه شود».

همکاری در گسترش بیمه دام و بیمه حرفه‌ای اعضا و مشورت در تنظیم روابط بیمه‌ای.

۳. ساختار و تشکیلات

در متن قانون تأسیس سازمان و طرح اصلاحیه آن اشاره‌ای به تشکیلات تفصیلی و مقررات استخدامی کارکنان نشده است.

پیشنهاد ماده الحاقی

«ماده مستقل و قبل از ماده (۳۲)»

ساختار و تشکیلات سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران و تشکیلات تفصیلی آن به پیشنهاد رئیس سازمان به تصویب شورای مرکزی خواهد رسید.

جمع‌بندی

نگاهی اجمالی به تغییرات اعمال شده در طرح «اصلاح قانون سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران» حاکی از تغییرات شکلی و ماهوی در اجزا اغلب مواد قانون است. تغییرات ساختاری، گسترش اختیارات، واگذاری برخی از وظایف حاکمیتی، نظارتی، قضائی و انتظامی، آموزش و تحقیقات و ... در اصلاحیه مشاهده می‌گردد. کارشناسان معتقدند قانون جاری به علل مختلف از جمله نداشتن ابزار نظارتی، عدم شفافیت و صراحت قانونی و عدم وجود اختیارات مناسب با وظایف از کارآمدی لازم جهت رسیدن به اهداف سازمان برخوردار نیست. با عنایت به این‌که انتظار می‌رود

سازمانی که در کشور تشکیل شود به‌عنوان یک نهاد پویا بتواند فعالیت‌های مؤثری در حوزه وظایف خود داشته باشد و به‌عنوان یک سازمان تخصصی مسئولیت تنظیم روابط و تعاملات بین صنوف دامپزشکی و دریافت‌کنندگان خدمات را به‌عهده بگیرد. اما تجربیات ۸ سال گذشته نشان می‌دهد که سازمان نظام دامپزشکی در عمل در بسیاری مواقع یک سازمان مشورتی بوده است و صرفاً به اظهارنظر و انعکاس نظرات و آرا پرداخته است و تعاملی مؤثر چه از حیث نظری و سیاستگذاری و چه از حیث عملی با دیگر نهادهای ذی‌ربط بر جای نگذاشته است.

شناسنامه گزارش

شماره مسلسل: ۸۱۰۷

عنوان گزارش: اظهار نظر کارشناسی درباره: «طرح اصلاح قانون تأسیس سازمان نظام دامپزشکی جمهوری اسلامی ایران»

Report Title: Researchal opinion about "IRI Venterinary Council law"

نام دفاتر: مطالعات اجتماعی، مطالعات زیربنایی، مطالعات حقوقی

جمع‌بندی و تدوین: اسماعیل فیضی (مطالعات اجتماعی)

اظهار نظرکنندگان: سیدمحمد آقامیری، علیرضا صفاریان، پرویز تاجیک، محسن مشکات،

آراسب دباغ‌مقدم، عباسعلی مطلبی (مطالعات اجتماعی) فرزین علی ملایری (مطالعات

زیربنایی)، حسن ناعمه (مطالعات حقوقی)

ناظر علمی: علی اخوان بهبهانی

متقاضی: کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی

ویراستار: —

واژه‌های کلیدی و معادل انگلیسی آن‌ها:

سازمان نظام دامپزشکی (Venterinary Council)

منابع و مآخذ تهیه گزارش:

قانون برنامه چهارم توسعه

تاریخ انتشار: ۱۳۸۵/۹/۲۶